

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi K. W. i W. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 października 2005 r.,

w sprawie z powództwa K. W. i W. W.

przeciwko Z. D. i K. M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 grudnia 2006 r.,

zażalenia skarżących K. W. i W. W.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 lipca 2006 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie.**

## Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 lipca 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniesioną przez K. i W. W. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uznając, że skarżący wadliwie wykonali zarządzenie zmierzające do usunięcia braków formalnych skargi.

W zażaleniu skarżący wnosili o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

K. W. i W. W., reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika, wnieśli w dniu 9 sierpnia 2006 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2005 r., w sprawie [...] 824/05. W komparycji pisma oznaczone zostały obie strony, tj. zarówno powodowie oraz pozwani Z. D. i K. D., jednakże w przypadku pozwanych nie wskazano adresów zamieszkania. Jakkolwiek Sąd Apelacyjny dysponował danymi adresowymi pozwanych, bowiem do wniesionej skargi kasacyjnej załączone zostały dowody nadania skargi pozwanym (k. 14), to wezwanie skarżących do usunięcia braku formalnego pisma należy uznać za prawidłowe.

W wykonaniu zarządzenia wzywającego skarżących do usunięcia braków formalnych, w tym do wskazania adresów zamieszkania stron, złożone zostało pismo procesowe, zawierające żądane dane. Zdaniem Sądu Apelacyjnego pismo to nie spełnia wymagań art. 128 k.p.c., bowiem złożone zostało bez odpisów. Sąd odrzucił skargę stwierdzając, że w dalszym ciągu dotknięta jest ona wadami uniemożliwiającymi nadanie jej biegu.

Zażalenie jest zasadne. Należy podzielić pogląd, że określony w art. 128 k.p.c. obowiązek dołączania odpisów pism i ich załączników dotyczy tych pism, co do których przewidziany jest obowiązek doręczenia ich uczestniczącym w sprawie podmiotom. *Ratio legis* tego przepisu polega na umożliwieniu osobom biorącym udział w sprawie zaznajomienia się z materiałem procesowym oraz

przygotowanie się do udziału w postępowaniu. Natomiast do innych pism przepis ten nie znajduje zastosowania. Wnoszone do sądu pisma należy zatem podzielić na pisma procesowe mające znaczenie dla innych niż strona wnosząca osób uczestniczących w postępowaniu (np. pozew, odpowiedź na pozew, środki zaskarżenia, wnioski dowodowe, wnioski o odroczenie rozprawy) oraz na pisma, które takiego znaczenia nie mają lub dotyczą tylko niektórych uczestników postępowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 1980 r., II CR443/79, OSNC 1980/10/186, postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 1980 r., IV CZ 23/80. OSNC 1980/11/216, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., III CZP 65/05, OSNC 2006/3/50).

Pismem z dnia 17 lipca 2006 r. powodowie wskazali adresy zamieszkania stron (k. 21). Należy uznać, że pismo to ma znaczenie wyłącznie dla sądu, bowiem umożliwia mu prawidłowe dokonywanie doręczeń w toku postępowania. Nie podlega ono doręczeniu pozostałym podmiotom. Nie jest bowiem od niego uzależnione podjęcie obrony przez innych uczestników postępowania, nie dotyczy ono gromadzenia materiału procesowego, ani nie wpływa na tok postępowania. Pismo to jest składane wyłącznie w interesie wnoszącego, zaś jego treść nie wpływa na sytuację procesową innych podmiotów występujących w sprawie. Złożenie takiego pisma bez odpisów nie uniemożliwia doręczenia osobom uprawnionym skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, która jest właściwym pismem w sprawie. Wobec powyższego nie ma podstaw by uznać, że nie jest możliwe nadanie sprawie biegu.

Z podanych względów, na podstawie art. 398<sup>15</sup> § 1 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.